

॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभाष्येअष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
 स्वर्गनयमहाभागेमत्पितृन्सगरात्मजान् ॥ तेषामर्थेनयाचामित्वामहंवैमहानदि ॥ २० ॥ लोमशउवाच एतच्छ्रुत्वावचोराज्ञांगंगालोकनमस्कृता ॥
 भगीरथमिदंवाक्यंसुप्रीतासमभाषत ॥ २१ ॥ करिष्यामिमहाराजवचस्तेनात्रसंशयः ॥ वेगंतुममदुर्धार्यपतंत्यागगनाद्भुवं ॥ २२ ॥ नशक्तस्त्रिपुलोकेषुक
 श्विद्धारयितुंनृप ॥ अन्यत्रविबुधश्रेष्ठान्नीलकंठान्महेश्वरात् ॥ २३ ॥ तंतोषयमहाबाहोतपसावरदंहरं ॥ सतुमांप्रच्युतांदेवःशिरसाधारयिष्यति ॥ २४ ॥ सकरि
 ष्यतितेकामंपितृणांहितकाम्यया ॥ एतच्छ्रुत्वाततोराजन्महाराजोभगीरथः ॥ २५ ॥ कैलासंपर्वतंगत्वातोषयामासशंकरं ॥ तपस्तीव्रमुपागम्यकालयोगेनकेन
 चित् ॥ २६ ॥ अगृह्णाच्चवरंतस्मादंगायधारणेनृप ॥ स्वर्गेवासंसमुद्दिश्यपितृणांसनरोत्तमः ॥ २७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलो
 वौकसां ॥ एवमस्त्वितिराजानंभगवान्प्रत्यभाषत ॥ १ ॥ धारयिष्येमहाभागगगनात्प्रच्युतांशिवां ॥ दिव्यांदेवनदींपुण्यांत्वत्कृतेनृपसत्तम ॥ २ ॥ एवमुक्त्वामहा
 बाहोहिमवंतमुपागमत् ॥ वृतःपारिषदैर्घोरैर्नानाप्रहरणोद्यतैः ॥ ३ ॥ तत्रस्थित्वानरश्रेष्ठंभगीरथमुवाचह ॥ प्रयाचस्वमहाबाहोशैलराजसुतानंदीं ॥ ४ ॥ पत
 नानांसरिच्छ्रेष्ठांधारयिष्येत्रिविष्टपात् ॥ एतच्छ्रुत्वावचोराजाशर्वेणसमुदाहृतं ॥ ५ ॥ प्रयतःप्रणतोभूत्वागंगांसमनुचिंतयत् ॥ ततःपुण्यजलारम्याराज्ञासमनु
 चिंतिता ॥ ६ ॥ ईशानंचस्थितंदृष्ट्वागगनात्सहसाच्युता ॥ तांप्रच्युतामथोदृष्ट्वादेवाःसार्धंमहर्षिभिः ॥ ७ ॥ गंधर्वोरगयक्षाश्चसमाजग्मुर्दिदृक्षवः ॥ ततःपपात
 गगनादंगहिमवतःसुता ॥ ८ ॥ समुद्धृतमहावर्तामीनग्राहसमाकुला ॥ तांदधारहरोराजनृगंगांगगनमेखलां ॥ ९ ॥ ललाटदेशेपतितांमालांमुक्तामयीमिव ॥
 सावभूवविसर्पतीत्रिधाराजन्समुद्रगा ॥ १० ॥ फेनपुंजाकुलजलाहंसानामिवपंकजः ॥ क्वचिदाभोगकुटिलाप्रस्खलंतीक्वचित्क्वचित् ॥ ११ ॥ साफेनपटसं
 वीतामत्तेवप्रमदाव्रजत् ॥ क्वचित्सातोयनिनदैर्नदंतीनादमुत्तमं ॥ १२ ॥ एवंप्रकारान्सुबहून्कुर्वतीगगनात्च्युता ॥ पृथिवीतलमासाद्यभगीरथमथाब्रवीत्
 ॥ १३ ॥ दर्शयस्वमहाराजमार्गंकेनव्रजाम्यहं ॥ त्वदर्थमवतीर्णास्मिपृथिवींपृथिवीपते ॥ १४ ॥

भगीरथवचइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥